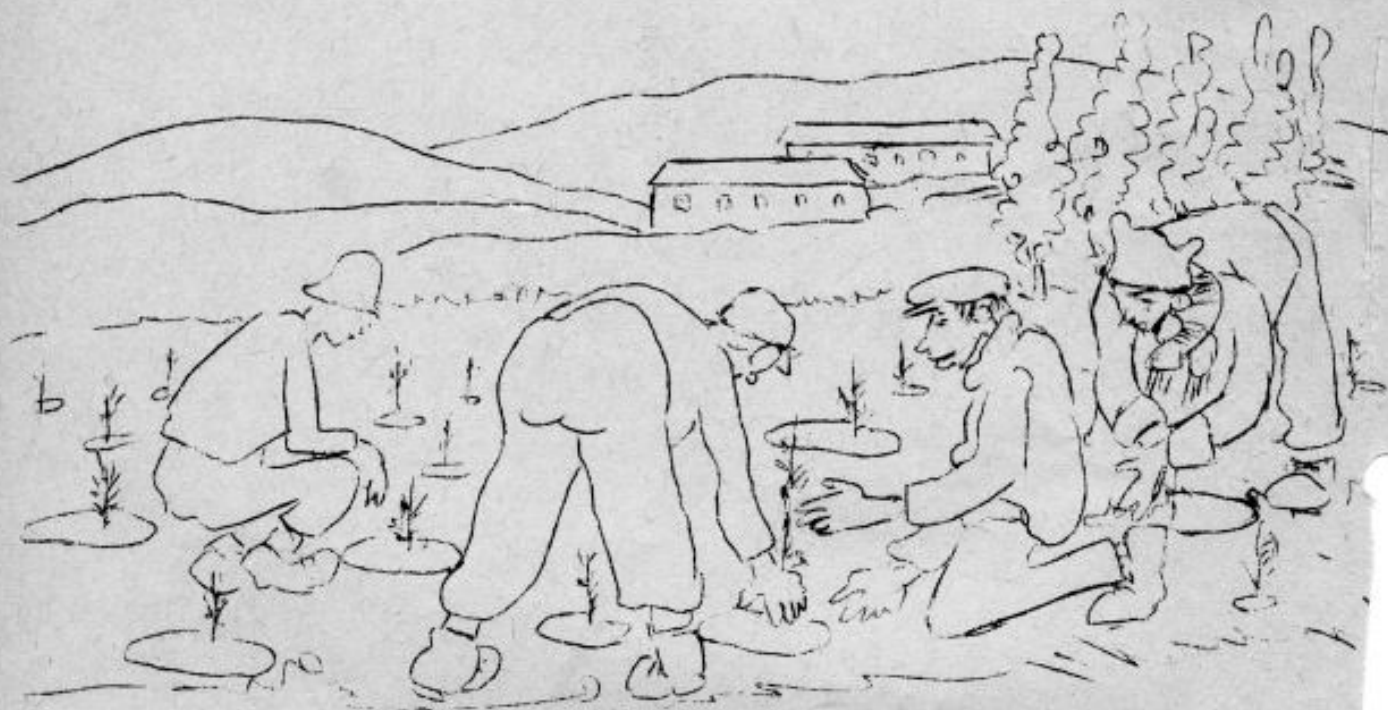

ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ ישראל
איחוד המבצות והקיבוצים
הבונים - התנועה המאוחדת

כפר הנשיא

דברי הכפר

5-2-1958

מס. 48

ט"ו שבט ה'תשי"ח

עו ט"ו בשבט .

שתילת העצים בארץ ישראל נחשבת מאז ומתמיד כמצווה גדולה, וט"ו בשבט
נשאר אף בגולה חג, שריח הטבע נודף ממנו. כל ילד יהודי שמח שם לקראת
חג זה, טוב מצויות לאכול 7 מינים של פירות.
גם אצלנו חג זה הוא מן החביבים ביותר על הילדים, סוף-סוף נהנה כל
אחד משתילת עצים, שהנו ההתגלמות של יצר היצירה, וסמל לקשר שבין אדם
לאדמתו.

לנו זכויות שנים ראשונות במשק, בהן נשארה שתילת העצים כמעט בבחינת
סמל בלבד. המחנה נראתה כימים ההם כאוסף של גהים וצריפים, ללא אילן ונוי.
בהדרגה החליל מצב זה להשתנות והיום העצים הם כבר חלק של הנוף, אף עם
עדיין חלק קטן ממנו. אנו מצויות להוסיף ולשתול, לפי הכתוב :

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם !

שיכון : יש הצעה של ועדת המהנה וועדת החברה על הרמה המינימלית של שיכון שחבר צריך לקבל. במידה שאנו נאשר הצעות אלו, על מרכז הבנין לממש אותן ואז על הגזבר להתאמץ למצא מקורות מיפון. ההצעה היא שיגמרו את עבודת הנגרות ב"דחק" (2 ארונות) ושיעלו את רמת הדירות ב"שיכון עולים" לרמה ה"דחק". סוכס שמיכאל ד. יביא, אחרי דיון נוסף בוועדה, הצעה מושלמת בפרטיה בענין גמר הבנינים לדיון במזכירות.

קורס למטפלות נוער : מתנהל קורס למטפלות בנוער בכית הספר לפעילי הסתדרות בתל אביב. הוחלט לשלוח את נסע לקורס זה, שיימשך 12 יום.

קבלת חבר וילד מאנגליה : קבלנו מכתב מאוסי וישראל שבו בקשו שנקבל חברה עם ילד בגיל הגנון. לאחר דיון הוחלט לקבלה תוך ציון שאין אנו יכולים להתחייב לקבל חגאים פיוחדים בקשר לעבודה.

עזרת קרובים : יצחק גולן פנה למזכירות בבקשה להקציב לו ימים לעזרת הוריו. הוחלט להינות בחיוב, וידונו על כך שנית בעוד חודש, במידה הצורך.

בקשת הייחוד לגיוס אדם ב"ח : האיחוד פנה אלינו בדרישה שאדם בן חנוך ירכז במידה ששליחותו תתגשם לפני כן הוא יסוחרר מיד. המזכירות החליטה להיענות בחיוב לפנייה.

דו"ח ועדת כח אדם של "הבונים" : התקיס ביקור שיגרתי של ועדה זו בענין מצב כח האדם במשקים השונים. לרשות התנועה עומדים השנה 4 גרעינים ישראליים וגרעין "גינגר" (אוטרליה). הוחלט בתנועה לא לשלוח יותר גרעינים לכיבוי שריפות (ז.א. להציל משקים), אלא לחשוב בקור אחר. עלינו לחשוב גם בקו זה ולקראת העתיד.

אסם תכנון : היות והקמת אסם לתכנון יעלה בתכנית - 27.000 ל"י בלי המיכון (6.000 ל"י נוספות), ואפשר לקבל רק כ-60% מהמימון הדרוש, נצטרך לחפש מימון מהאים לחלק החסר. בינתיים הוחלט להיענות בחיוב לבקשתו של קצין הפיתוח ולהכניס עם שמינו ברשימת המשקים המעוניינים. במידה שלא נוכל למצא מימון לחסר נדון על כך מחדש.

מעמד ל אורחים עובדים : הושמעה הצעה שנקבל אורח עובד רק לחודש ימים בלבד, פרט למקרים יוצאים מן הכלל. אחרי תקופה זו עליו לבקש הארכה נוספת או מועמדות. ההצעה אושרה.

ועדה לענייני קרקע : היות ועלינו להביא הצעות להסדר משבצת הקרקע שלנו בעוד כמה שבועות לוועדה הארצית לענייני אדמות, הוחלט לבחור בוועדה שדון בענין ושחביא הצעות לאסיפה בנדרון. סוכס להציע שהרכב הועדה הכלול 5 חברים. האסיפה אישרה את הועדה, אמנם בהרכב של 6 חברים.

חבילות דואר לחברים : עד עתה הוצאו כל שנה בסביבות - 500 ל"י להוצאת חבילות מהדואר עבור חברים, נוסף לחבילות הנמסרות למחסן הבגדים ולוועדות החינוך והתרבות. היות וסכום ניכר זה מתחלק רק על בערך 40 אחוז ל החברים, ושכומן האחרון הגיע הדבר לממדים גדולים, הוחלט בוועדה החברה להציע שחלק את הסכום, ששולם כל שנה, בין כל החברים, ולהעמיד לרשות החבר סכום של 4-5 ל"י כהקציב אישי להוצאת חבילות. כל סכום נוסף ישולם מכסף החופש שלו. לאחר דיון הוחלט להמליץ לאסיפה על קבלת הצעה זו. - האסיפה הכללית החליטה לאשרה ולהכניסה לתקפה בגמר הבירור הנוסף על הגובה המדויק של הסכום שיוקצב לתקציב אישי זה.

%%%%%%%%%

ב א ס י 5 ו ת .

בהמשך טידרה האסיפות לבחירה הועדות השונות אושרה הרכב הועדות דלהלן :

1. ועדה לענייני קרקעות :
1. ישראל דיכונ (מרכז).
2. שמואל הצור.
3. יוסף ריפקינד.
4. יוחנן מנא.
5. שמואל בן-צמי.
6. יצחק פוטש.

תפקיד הועדה : עליה לפעול לפי שהיא חושבת לנכון ולהביא את מסקנותיה לפני האסיפה לפחות שבוע לפני סוף התקופה להגשת הצעות לוועדת הקרקעות הממשלתית.

2. ועדת החינוך : 1. יצחק גולן (מרכז).
2. חברה מועד העבודה.
3. נטע אלמן.
4. יצחק ארנסט (פיקסי).
5. חנה טג"ל.
6. לן וויינבראוב.
7. בטי עזרי.

3. ועדת הבטחון : 1. מא"ז.
2. האחראי לאוכלוסיה הכלתי לוחמת.
3. לן וויינבראוב.
4. יצחק עזרי.
5. צבי שניידר.

4. ועדת ספורט : 1. לן וויינבראוב (מרכז).
2. משה המאירי.
3. פיליפ גליק.
4. איבן לוין.
5. אריה טג"ל.

5. ועדת החברה (תוספת) : 1. רבורה חצור.
2. שמחה אייזון.

%%%%%%%%%

מה נשמע בוועדות ?

ועדת התרבות.

1. תקצוב : הועדה רצה בהצעות להרכיב תקציב התרבות לשנה זו. דיון מסכם של העיפי התקציב יתנהל בקרוב.
2. עזרנים : בחרנו את שאלת הכמות וחלוקת העזרנים לחברים. הוסכם להמשיך בעיקרון של 2 הדריס לעתון. לפי זה חולקו העזרנים מחדש ורשימה מפורטת של החלוקה מתפרסמת בעלון הזה. סוכם גם שכל 3 חדשים יכניסו את השינויים הדרושים כדי להמשיך בחלוקה מסודרת.
3. ספורט : הוחלט, לנוכח גידול ההתעניינות בסעיף תרבות זה, להציע לאסיפה הקמה ועדה חדשה שתקח לידה את כל הטיפול בענייני ספורט במשק.
4. תיידור : הועדה מתכוונת להפעיל מחדש את השידור במשק בזמן הקרוב. נעשו כבר הצעדים הראשונים להגשמת רעיון זה.
5. מסיבת הפלחה : מרכז הפלחה הציע שנארגן מסיבה לכל החברה. הוחלט לעשות זאת בקרוב.
6. פרזי : הועדה התחילה בדינניה לקראת מסיבה זו.
7. רות : החל בדיון ראשון לקראת הכנת "הגדה" חדשה וקבועה לקראת פסח העשור (פסח תשי"ט).
8. ליעזרי עברית : לאחר כמה שבועות של פעולה זו התקיים דיון עליה, ואנו נפרסם את המסקנות בקרוב.
9. הרבין : החוגים לריקודי עם, אסטרונומיה וציור פועלים בקביעות ובהצלחה. לעומת זאת הפסיק החוג לריקודי סלון את פעולתו לנוכח חוסר ההתעניינות מצד החברים.
10. טיול לאילת : כמו אשתקד רוצים גם השנה לארגן טיול זה, לאלה שכבר כמה טיולים בארץ וטרם ביקרו שם או לא יכלו להשתתף לפני שנה. נסדר טיול זה באותם התנאים, חלק על חשבון ועדת התרבות והיתרה על חשבון החבר. בכוונתנו להשתמש בוולוו בתקופה בין פורים לפסח. עלינו לסכם סופית את הצעתנו ולהביאה לפני המזכירות לדיון.

+++++

עוללות

בצורה

בישיבה

- אל הספרו חכמות, רק ידפיסו אותם בעלון !

- למה נבחר מוטי לוועדת הספורט ?
- בחר נציג הכדור-אף !

4

רוב עבודת הועדה, בשבועות וחלפן, היה מורכב מהמחצת קרשים ומספרים. היום את
המספרים לשיטות החברים שהתקיימו, ויבנו עוד מספרים בעבודה זו.

מסירת שבתות : הדיון בנושא בחר הגיע לשלל שבו ביקש בדרון כי האספה הכללית עד לפירוט שורות ילו. יש לדאוג את התוצעה, של מסירת חצי יום לחרדס, כדבר חזק לגמרי, ולהגשים על יבסיס חדש, כחפשינו דרכים למצעה אפלינו באותה המידה של הצלחה כמו במשקים אחרים.

שילומים : ועדת החברה דנה בנושא זה קרוב לשנה. אפילו אם אפשר למעון שהחיינו את זה יותר מדי זמן, לעומת זה יש לומר שבובל כעת ליהנות מהשגיעות וחוסר הנסיון אל משקיע אחרים. בשיחת חברי שמועצה על ידינו בנושא זה, כדי לשמוע את דעת החברים שיעזרו בהכנה הקרקע לקראת הדיון הבא, הצלחנו להשיגם; וכעת בדיון מחדש נביא כבר הצעות יותר מבוטאות לשיחת חברי שנייה. דו"ח על שיחת החברים שהתקיימה נביא בנספח.

במקצתם חוץ למדע: החשמה דעה במסופה שהטובה יסעו 5 חברים, גם הובאה
פרעור על שיטת הנסיעות ונדרון בו בישיבתינו הקרובה.

שיכון : אנו כעת עסוקים בקביעת החור' לכניסה לשיכון החדש. גם התחלנו בדיון על רמת ה"סטנדרט" לגמר הכניסה החדשה.

ר"תות : מקווים שבזמן הקרוב בקבל כמה מקלטי רדיו לחלוקה בין החברים.
גם מקווים להביא לידיעת החברים את סוגי המיטות והמזרונים,
שבהם יוכלו לקבל אתר לפי בחירתם.

נוסף לכל הדברים דלעיל חושבים לדון בעניני חסדקה קטנה על בסיס של חקצית אישי. בקדנו נבמה טקסית ומקורות להביא את הענין לדיון בקרוב. גם מעיינים בחקצית השונים כדי לתקנם את לחשוותם, ולהכין הצעה מוסלמת לאסיפה.

ל'ב' ר.

§ 75 75 75 75 75 75 75 75 75

ת'כנרן המלך - מצב ערענות ומ'ים.

(לקראת כיבוש הועדה לענייני קרקע)

בזמן האחרון התקיימו מפגשים בין דיונים במסגרת ה"ל ובמסגרת לעבוד פעם
נוספת על התנאים וההתנאים המספיקים על מצבינו בקשר לכך. המרכז המשותף
לחכנון - מוסד משותף לממשלה ולסוכנות היהודית - קבל בזמן האחרון החלטה
עקרונית המבוססת משפחה, באיזור שלנו, על יחידה קרקע של 45 דונם ו-13,200
מ"ע מים. המספרים האלו אינם קבועים בכל איזורי הארץ - יש איזור אחד בו
משפחה מבוססת על 30 ד. קרקע ועל כמות הרבה יותר גדולה של מים - יש גם
איזורים בהם המצב הוא הפוך.

כחומר ביוגנים לתכנון טעם עכשיו חיוניות להתבסס על שני גורמים, קרקע ומים.
ובכך שבודקים את הקרקע העומדת לרשות הממשל, את מיכות, את עובקה, ואת שטחה;
יש גם לבדוק את המים, את המחיר ואת הכמות המצויה.

בקשר לגורם השני -מים - רואים בדרך כלל בארץ שני נסוגים עקריים :

א.קייט הוסר מיט בארץ. אוסערנע העים העמוערע של 3-הלירד טע"ע

היתה מוטעית ומעריכים אותה בעת ה-1.75 מילרד ש"ס.

ב. חמשים יקרים, כל המפעלים הכוללים כחבר בוועד - עכשיו נשארו רק

סקוררת מים הדורשים השקעה כספית יסודית גדולה לביצועם, דבר

שמייער כסובן אט מחיר המים לחקלאי, גשכיל לחבין אט שחכבות

המים בתוצאות הייצור התקלתי מספיק להזכיר שכידולי שדה

הופסים המים מ-19% עד 30% מכלל ההוצאות. - מחיר המים שעליו

מבוססים התחשיבים של מסדר ההקלות הוא 40 פרוסה למ"ע.

האזינו: שנים, חרות החולה, יש 2 מפעלי מים גדולים, שניהם של חברת "מקורות".

מחבר: "מפעל עירון" (מליחה ז'), השבוע "מפעל עירון" (מליחה ז'). מי מפעל עירון

יְקָרִים הוּא. 55 פ"ה/מ"ט, וְגַם בְּצֵלְזָרוֹת, בְּנֵי צֶדֶק שֶׁהֵיוּ מֵעַל-פִּי יוֹדֵי יוֹחֵד דָּוִיד (38)

החלטת מועצת המנהלים להעלות את מחירי המניות ל-1.500.000 ש"ח, תהיה כרוכה בהצבעה של רוב מוחלט.

לכולם להיות התפרש הכספי די גדול...החשדון המדול אמיה ממפעל ציון הוא בזה שהם לא מוסיפים לא מחמת הכבוד בזה לא מה שילוו להם מוסיפה הם חתום ממפעל ציון

[illegible]

45.7.) לפי חקר הקבר התייחסו יש על יד ג' 3600 (עברו הולכת על
 120 יחידות של 5400 דונם) יחידות של

מספר הזה ואופקים שיש דע. עתרי מיטול-ב-2800/2500 (הנה) גלבי מונח לני

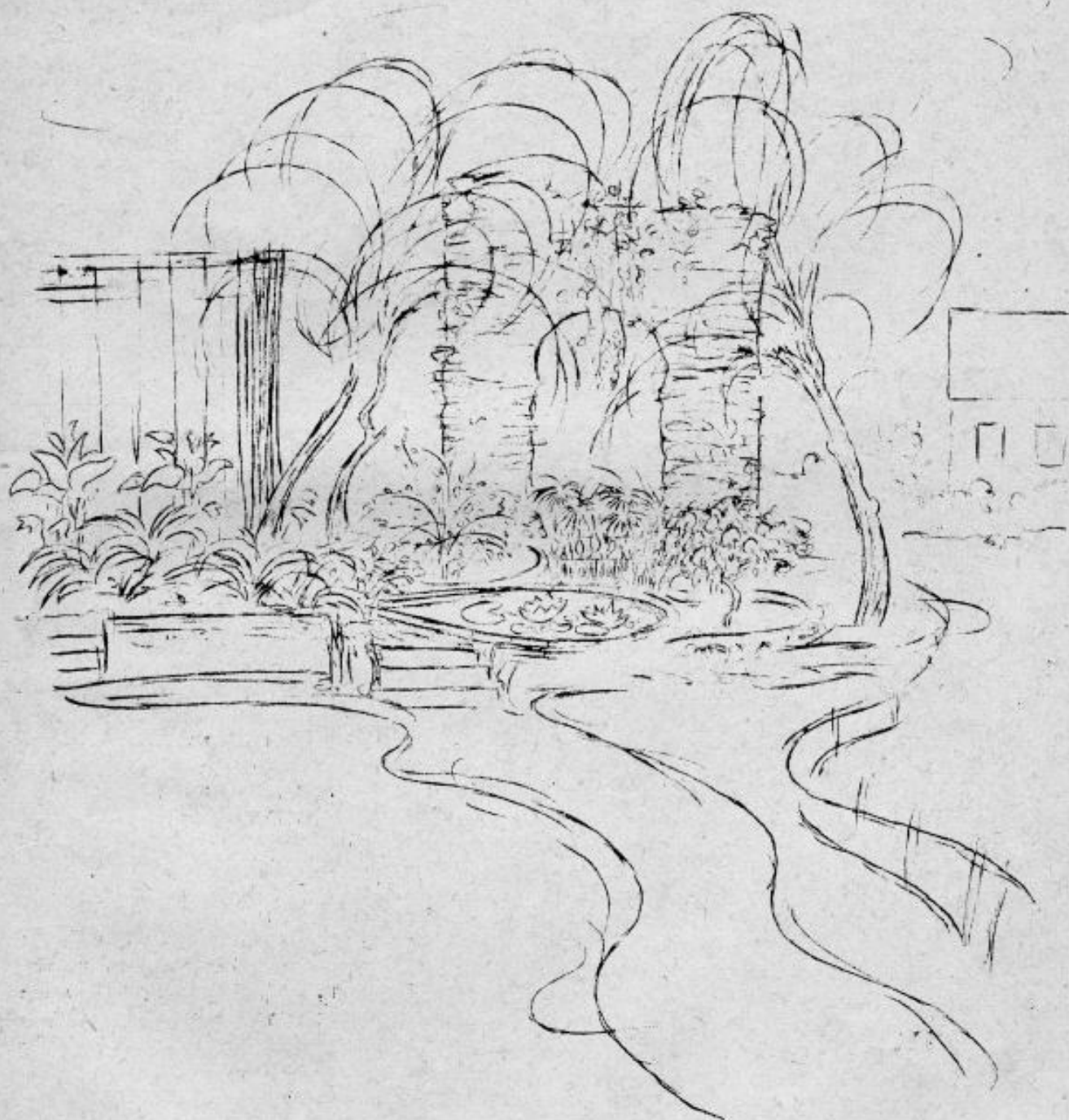
מטח בנותני של 1800 ד. - מהנדסות על יד המסוף ברוסותים ב-700 ד. - מטח בנותני

מחיר המים הגבוה אוחזו מפעלים רק כ-400 ד.נצייסר מטעים. גידול זכאי 30 המ

כמעט כל פעם המרכז מתכנן לפתור את עובדות:

ראשית : בגלל צמצום המים ממפעל עינן, נוכל במשק שלנו לקבל רק
 500.000 - 700.000 מ"ע.
 שנית : היות והמים ממפעל עינן יותר זולים ובלתי מוגבלים יש להש-
 לים את מכסה הקרקע שלנו במקום שיוכל לקבל מהמים הזולים!
 מקום כזה רואה ה"מרכז" בשטחי קראד-אל-בקארה.
 עלינו עכשיו לבדוק את כל האפשרויות שיש לשחררן מכסות הקרקע והמים שלנו,
 לסכם את הצעתינו ולפעול בכיוון הרצוי לנו במרץ ובהתמדה.
 יוסף ר.

לראת חגיגות העשור.

הנה וישראל ש. "שער הנצחון" (ARC DE TRIUMPHE) ההולך ומקט בגינתו
 של גבריאל, ושמראהו הסופי, לכשיגמר, יתמוג בצורה הרמונית עם הנוף שסביבו.

מדנה

מאז הדין וחשבון האחרון, לקראת ראש השנה, גמרנו כשעה טובה ומוצלחת עונה נוספת, שהיתה ברוכה בדגה, הודות למזג האוויר הזך בחודשים אוקטובר עד סוף נובמבר. תשיוק, שהתנהל בלי הפסקות גדולות, הגיע למסוער והובלנו 35 סקן דגים לשוקי חל אביב. אגב, אנו אולי המשק היחידי בגליל המשווק 90% מתוצרתו בשוק כה מרוחק.

בסוף עונת הגידול האחרונה מלאנו חלק מהבריכות בדגים, שלפי מיטב ידיעותינו, יכולים להגיע לגודל שיווק בעונת הפסח, במידה שנקבל קצת עזרה ממזג האוויר; ויתרם אוכלו בדגים שיהיו את המילוי האביבי של כל הבריכות, יחד עם אלה שאוכסנו. לפי הערכתנו תשאר לנו כמות של דגים שנוכל לשווק באביב, זמן שיש בו כיקוש רב ומחיר יציב עבורם. כדי לקבוע את מידת הגידול של הדגים בחורף החלטנו לא להאכילם במשך כל החורף, פרט למחסנים, וזה לאור הנסיון של השנתיים האחרונות, שבהם לא היה גידול ניכר, למרות שהאכילו את הדגים בכל יום יפה. בזה אפשר יהיה לקבוע בוודאות את כוואיות ההאכלה בחודשי החורף, שעליו מחולקים הדעות.

במצב העובדים התחולל שינוי לרעה, לאחר שאבדנו שניים מעובדינו השכירים הקבועים והמקצועיים, דבר שהשאיר אותנו עם רק 3 עובדים קבועים, מהם 1 שכיר. קשה לראות עתה עם מי נתחיל את עונת האביב, שלפי תוכנית העבודה שלנו, צריכים לפתוח בעור כמה שבועות, עת שנכרוק את כמות הדגים בכל הבריכות לקביעת הגידול והפחת בחודשי החורף.

יציחק /

=C=C=C=C=C=

חלטה

עם גמר הוצאת ומיון יכול תפוחי האדמה אפשר כעת לתת סיכום השנה בחלטה. להלן אנו מוסרים פרטים והשוואה עם אשתקד :

שנה	גידול	י"ע מהמשק	י"ע מכחור	ס"ה	י"ע	יכול	י"ע	ש"ע	חלק	חלק	רוכס
		מחנה	נער	פועל	נוער	עובד	לד.	לד.	לד.	לד.	לש"ע קומבין
1956	125	243.7	51	5	452	131	7	1.400	1.3	5	-
1957	120	481.7	-	62 1/2	167	236 1/2	8	1.750	1.25	4 1/2	-
1956	85	7.1	85	עם ייצור ופתוח	81	320	10 1/2	1.330	1.0	8	-
1957	100	269.7	-	-	-	-	67	1.200	1.0	5.6	-
1956	355	195.7	95	226	37 1/2	-	2	4.40	0.7	4.40	3 1/2
1957	420	440.7	-	-	257	220	2 1/5	5.630	1.1	3.50	3 1/4

הערות

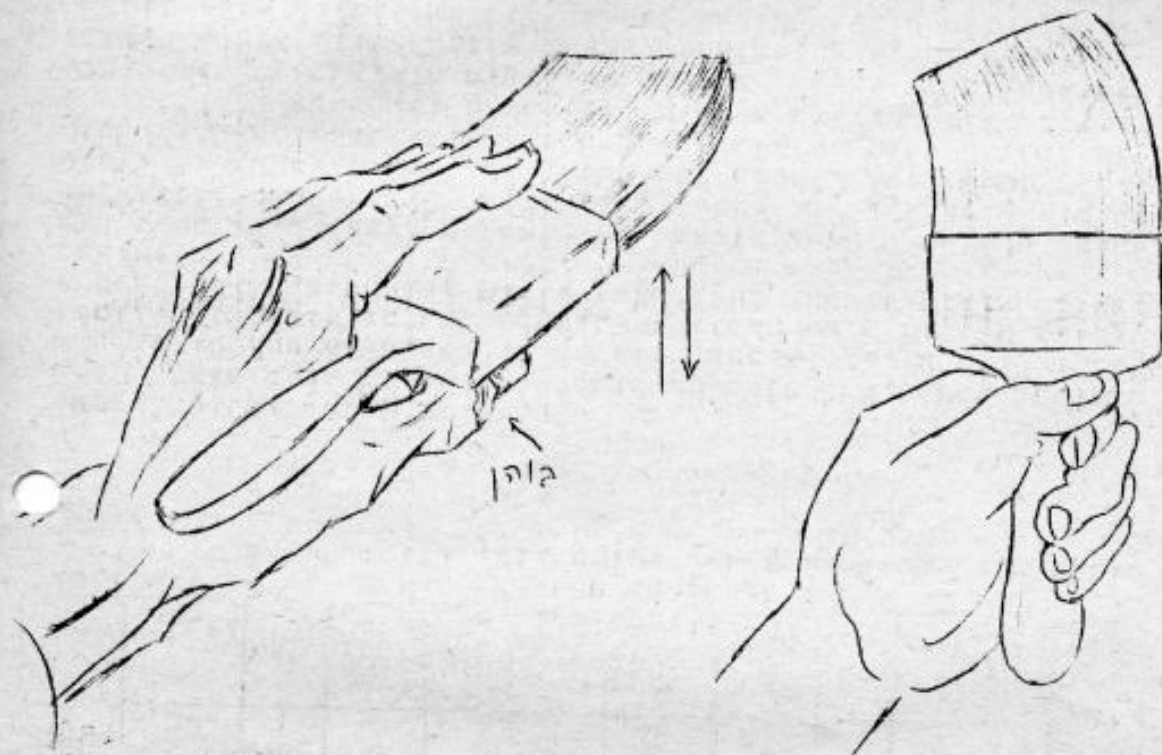
1. תוספת י"ע/דונם בחפ"אד: בגלל תנאים יותר קשים באיסוף. נוסף לזה בוצעו השנה הריסות ופיזור זבל האורגני בזמן. בכל זאת ירדו י"ע לזונה בגלל תוספת היבול.
 2. תוספת ש"ע טרקטור בתירס: נגרם על ידי תנאים קשים בהכנת השטחים - עשביה גבוהה - שדרשו הריט + קילטור + ריסוס נוסף. גם בוצע בכל החלקות הקילטור הדרוש בזמן הגידול.
 3. קצת תוספת י"ע/דונם בתירס: נגרם על ידי תוספת יבול. גם נכלל השנה י"ע של הקומבין לתירס - אשתקד השתמשנו בזה של כפר בלוט, וי"ע שלו לא נכלל אז בסיכום. כמו כן יש לקחת בחשבון שזו השנה הראשונה שאנו עובדים עם כלי זה, ויש להניח שבשנה הבאה תהיה עליה בתפוקת המכונה.
- מהסיכום בולט במיוחד העליה בי"ע חברים לעומת אשתקד, וכמובן הירידה במספר י"ע שכירים. גם בחלוקת י"ע השכירים גדל חלקם של י"ע הנוער העובד מקריה שמונה, דבר שעזר להוזיל את הוצאות הייצור.
- נוסף לזה בולטים שני הישגים נוספים. האחד בהורדה הניכרת בי"ע במלונים, וזה בעקבות הכנסתה של שיטה חדשה של איסוף הפרי. על ידי זה חסכנו בעיקר בי"ע וש"ע טרקטור. עם עוד כמה טיפוסים, שיש עוד לרכשם, יש להניח שאפשר עוד להוריד, לא כל כך בי"ע אלא במאמץ הגופני הנדרש מהחברים בזמן איסוף הפרי בשדה.
- ההישג השני הוא בעלייה הניכרת ביבול של התירס, ע"י טיפול יותר טוב ובזמן. בתפוחי האדמה חזרנו שוב לגובה היבולים שאנו היינו רגילים להם, ולמרות התנאים הקשים החזקנו בערך במספר י"ע הדרוש.
- בדרך כלל יש עוד מקום לייעול בעבודה אבל עכשיו צריך הדגש להיות בהשגת יבולים גבוהים יותר.

ישראל ד.

המברשת לצביעה, לימודיה והחוקות הנכונות.

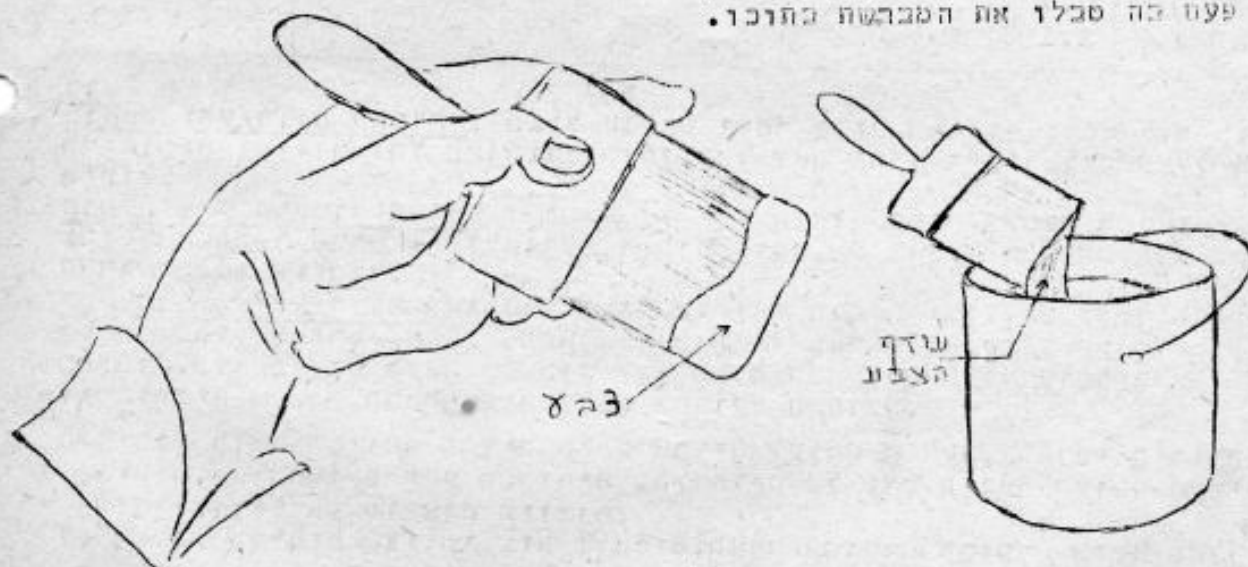
(מאמר שני בסידרת "עשה בעצמך").

לפי הצעה של התצורן שלנו אני רוצה, לפני שאני ממשיך בפאמרי על הצבע וה-
צביעה בבנין, לדבר מעט על המברשת לצביעה, ובעיקר כל אופן שמירתה.
א. מה היא האחיזה הנכונה של המברשת בצביעה? את התשובה לזה יתן הרישום
הקטן פה:

ב. יש להחזיק את המברשת באחיזה חזקה ובשיפוע של 80% כלפי שטח הצביעה.
וצריך למרוח חזק את הצבע על-פני שטח הצביעה. את הצבע מעבירים לדלי
או קופסה מתאימה הנוחים לאחיזה, וסובלים את המברשת כך שרק השליש
התחתון של המברשת יתמלא בצבע:

ג. יש להוריד את עודף הצבע משני
הצדדים על דפנות הכלי אחרי כל
פעם בה סבלו את המברשת בתוכו.

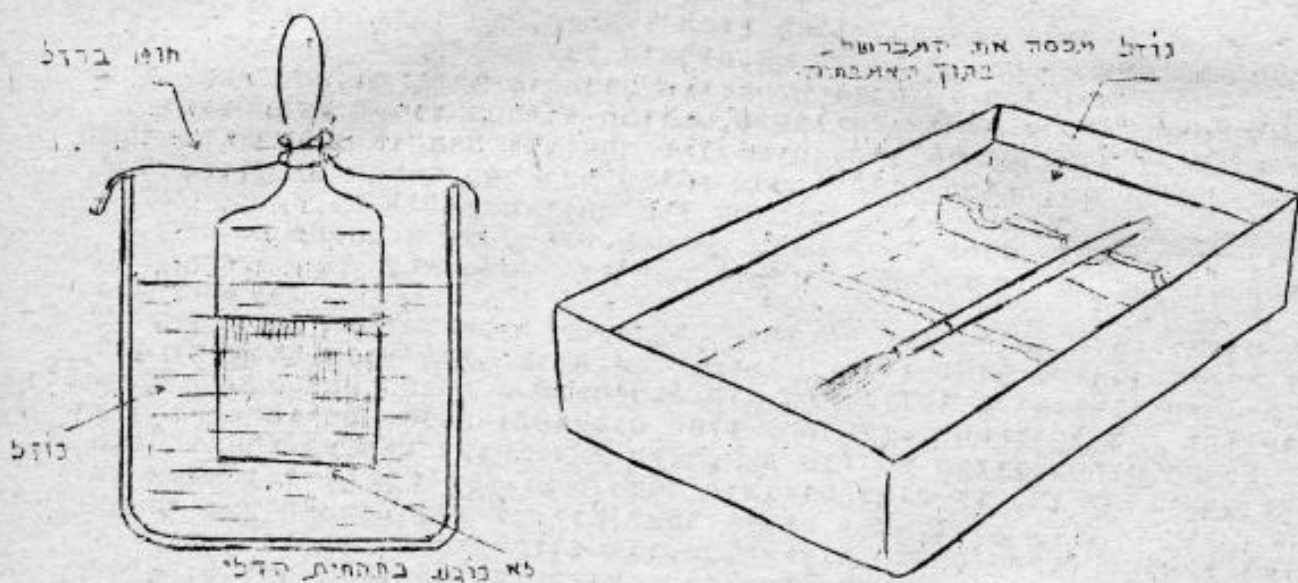

ד. אחרי המריחה החזקה, יש להחליק את הצבע על ידי זה שעוברים העריכות
מעל לשטח הצבוע בשני כיוונים, ניצבים אחד לשני.

ה. המברשת צריכה להיות חמיד בעלת סיב גבוה ביותר, ורק זה גורם לאיכות
הצביעה ולא סיב הצבע עצמו. היות ומברשת טובה היא כלי עבודה עדין
ביותר ויקר גם יחד, יש לשמרה בקפדנות:

ו. אין להשאיר מברשת מלוכלכת בצבע אפילו להקופה קצרה ביותר. בזמן הפסקה
קצרה במשך הצביעה יש לשים את המברשת, אחרי הורדת עודף הצבע, בדלי עם
מים ובוזל מתאים אחר (לפי מדלל הצבע).

1. בגמר העבודה, זאת אומרת לא יותר מאוחר מ-8 עד 12 שעות, ובהפסקה יותר גדולה (של יותר מכמה שעות) יש לנקות את המברשת לגמרי ואין להשאירה אפילו ללילה אחד בדלי, גם אם היא מכוסה בנוזל. את הניקוי יש לבצע בצורה המצויירת פה :

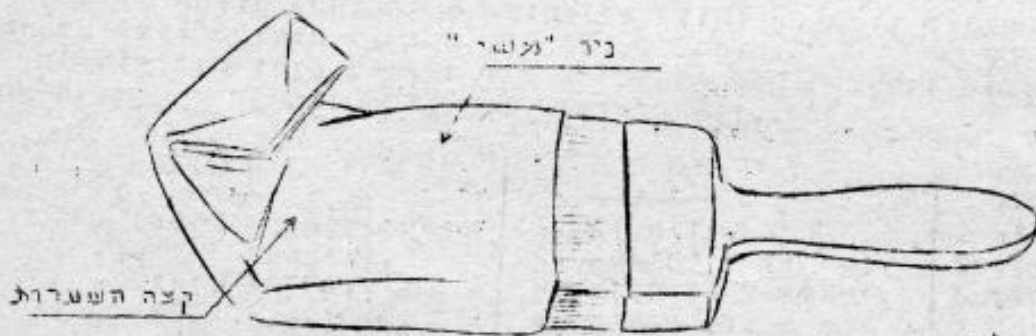

וזאת אומרת המברשת צריכה להיות תלויה בנוזל על מרי סידור מתאים, כגון חוט ברזל, והשערות לא יבואו בשום פנים ואופן כמגע עם הכלי.
החלקים העליונים של המברשת (הידית, הפתח וכו') צריכים להיות תמיד נקיים, גם בזמן העבודה, ואסור שצבע יעבור עליהם. במקרה מצער כזה יש תיכף ומיד להפסיק כצביעה ולנקות היטב את המברשת.

ה. חשוב ביותר, אחרי נקיון המברשת בנוזל המתאים, לרחצו היטב היטב במים פושרים (אף פעם לא במים חמים!) ובסבון. פעולה זאת צריכה להיעשות בסבלנות ובקפדנות וכל טיפת צבע קטנה צריכה להיות מוצאת מבין השערות. אחר כך יש לשטוף את המברשת במים נקיים ולעטוף את השערות בנייר דק. לבסוף יש לאחסנה במקום חם ויבש עד השימוש הבא.

ט. אין לזלזל בהוראות אלה, אחרת תחנקם הרגילות בצביעה הבאה.

גבר יא ל.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

הודעה חשובה :

הנני מבקש לכל החברים, לברך ולהם דרכונים

מאראנות חוץ, לבדוק היטב את שמותיהם הפר-

טיים באים הם מתאימים עם הרקדים בתלונת הזרות.

בתקלו בזמן האחרון בקטיים גדולים בזמן הוצאת דרכונים ישראליים, במידה

שקמות אלו לא התאימו, וזה גרם להוצאות מיותרות, שאפשר למנוע.

לכן, כל חבר שמגלה אי-דיוק בשמותיו הפרטיים הרשמיים מתבקש לפנות ליצחק

ע. כדי שיוכל, לגשת היכף לחיקון הדבר, חיקון שקל ומהר לבצעו.

החברה הראשונה המקומית.

שלום חברי,

נודה עבור המכתבים שאנו מקבלים, וכזה הנני רוצה לענות.
שמעתי שהיה לכם "חנוכה" קצת קשה. איך עברה המגיפה? פה הרגשנו טוב,
ז.א. הילדים הרגישו טוב, שקיבלו המון מתנות מדודים ודודות. גם אוסי ושושנו
סידרו בדירתם חגיגה נאה לכל הילדים, עם כל מיני משחקים ו"חיפוש המסמון"
כדי למצא המתנות שהיו מוסתרות בפינות השונות של הבית.
לפני שבוע בקרנו בסמינר הבונים, שהתקיים בבירלי על יד סטרספורד-און-
אבון. הילדים נהנו מאד וכל אחד פינק אותם. היה קר מאד אבל להתהווי אף
אחד אפילו לא התקרר. בכל זאת הייתי שמחה לחזור הביתה, ונדמה לי שגם עודד
הרגיש כמוני, זה היה קצת יותר מדי עבורו.
הילדים מתקדמים טוב, צילה מסתדרת ב ית הספר, אמנס שנעה לא כל כך מאו-
שרת, קשה לה, אבל היא כנראה ויו בת לפעמים שעות לעשות את עבודת הבית
שלה בחשבון.

בעונה חג המולד הלכנו לבקר ב"סלפרידג" וגם באותו הזמן לקנוה מעיל
חדש ליהודית. בזמן שהיא מדדה את המעיל טייל לו עודד להנאה ונאכזר לנו.
הארו לעצמכם את בהלתי - סלפרידג' הוא בנין ענקי + למזלינו היה זה זמן
קצר לפני סגירת החנות והאולמות החלו להתרוקן. התחילו לסלפן לכל פינות
הבית ואחרי כעשרים דקות נמצא הילד, בצד שני של הכנין, כשהוא מתעסק עם
עץ אשוח קטן (X-MAS TREE), שאחד הזבניות נתנה לו כדי להרגיעו. (ואני
חשבת שרק ה"ארנברג" יכולים לאכזר ילדים!).

כולנו הוספנו משקל, אפילו אני, אבל אינני חושבת שהקיץ האנגלי יספיל
במעט החורף שלי, כמו שעושה זאת הקיץ הישראלי, והנני מפתחת שזה לא
ישתנה עד שאחזור לארץ הקדושה. בינתיים מתגעגעים הילדים לבית ומדברים רק
על הזמן שיחזרו לכפר הנשיא. אני חושבת שעוד יקח להם זמן עד שיחרגלו
למכה. כמוכן משפיע קצת החורף הארוך על מצב רוחם.

כמו שאמס רואים עובדה אני די קשה, בבית ובטיפול בילדים. אני מתחילה
ב-7 וגומרת בדרך כלל רק ב-9 ולפעמים גם יותר מאוחר (תיקונים, סידורים,
וכו'). בכל זאת, וכדי לשבור את החדגוונות, אנו הולכים לחנות את הכלס
בקובנט-גורדן, עם אוססי.

מה נשמע בבית? נודע לי שפעולות התרבות פועלות במלא הקיסוד! הייתי
רוצה לשמוע כל החדשות וכל ה"יך". הכתבו מהר!
דרישות שלום,
מרחל.

(קטעים ממכתב)

=====

חלוקת העיתונים

בעקבות החלוקה החדשה של העיתונים היומיים, שעליו הוחלט בישיבת ועדת
התרבות, הננו מביאים לידיעת החברים את פרטיה.
הסידור הזה יכנס לתוקפו יום אחד אחרי פרסום העלון הזה, והעתון יוכנס
בתא הדואר של הראשון מבין שני מקבלי העתון.

א ה ר	ל מ ר ח ב	ד ב ר
1. ינקל מ. + דוד ל..	1. בן חנוך.	1. נמנוב + שמעון ב"י.
2. דיכונ.	2. המאירי + ווטרמן.	2. סלע + אפשטיין.
3. לבינסון.	3. בן חיים + דוארי.	3. שין + גולדמן.
4. אלמן + מעין.	4. מילכה וו. + צבי ש.	4. ריינס + גניסלב.
5. לברט + כך.		5. סג"ל + עדר.
6. נהן + סינה.		6. גולן + מרקוביץ.
7. פוזנר.		7. בן צבי + רוז.
8. ריפקינד + ליפשיץ.		8. נמלי + סנא.
9. וויינשטראוב + ברכה ז.		9. מרכס.
10. סיד + שרה.		10. גרעין "מגל-עוז" + רות א..
11. בן נהן + אחיות לוי.		11. שמחה + ארנסט.
12. דוברינר + ליקסנברג.		12. יהודית ג. + שבע ס..
13. קוללינס + ראובן וו..		13. וולפיש + חדרו של סימון.
14. יוסף ח. + לויין.		ה א ר צ
15. סילברמן + חדר ט/4.		1. מיכאל כ. + פוטס.
16. עמית + שנייד.		2. נמטי + גוטר.
17. הרבי + נורברט.		3. ארנברג.
18. מרדכי.		4. אשתמוע + שמואל ח..
19. דורית + מרקוסון.		5. שפרונב + בן יהודה ח..
2. נ"ק קס + דפני		

(המשך)

מאת שמעון בן יהודה.

3.

(1950)

עבודות הכנין נמשכו במלא הקצב עד לפסח 1950, שראה את ח' למחש' של 7 צריפי המגורים, הדר אוכל ומטבח, מקלחת ושני בתי ילדים. לפי החלטת החברה עברו כל המשפחות עם ילדיהם מחדרה, ובדיוק לפי תוכנית הגיעו לנקודת הקבע בכפר הנשיא, בערב פסח. אך את עצם ההעברה, והגיעה של החברים, וכל המאורע קמוצוץ החוא לא רייתי מתוך סיבה פשוטה : ישנתי !

בערב יום ההעברה, בהום יום העבודה הרגיל, הסיל עלי-סדרן העבודה לבצע את העברת המטבח ומחסן האוכל על כל ציודו. מסיבות טכניות מסובכות לא היתה ברי-ת לא להעמיס את כל החפצים על הפלטפורמה הגלית הגדולה. והנה רשימת החפצים שהועמסו על העגלה הזאת :

10 שולחנות ו-20 ספסלים מחדר האוכל.

4 ארונות גדולים.

2 שולחנות מטבח מברזל.

20 חביות וארגזים מזון.

כלי בישול, אוכל וטכונים ל-100 איש.

2 תנורי גז.

6 פרימוסים.

6 דליים ומסאטאים.

6 סמרטוטים.

4 מנורות "לוקס".

3 מיכלים לנפט.

כל יתר המלאי ו"שמונצס" ממחסן האיקונומיה.

ועוד, ועוד,

כל זה קרתי טוב בחבליים, ולמרות שהמשא שהגיע לגובה של 5 מטר עשה רושם שהוא יציב, סירב מוסי העקשנות לשבת למעלה ובמקום זה הלך לפני הטרקטור בעת הנסיעה, והאיר את הדרך עם פנס נפט, כל אסעה בנוסיעתי. בעבור שעתיות של התקדמות איטית הספקנו להגיע למטבח החדש, במהירות פירקנו את הציוד ומיד סידרנו את הכל במקום. בדיוק עם סיום הפעולה הזאת הגיע אוטו, אשר גרר עגלה עם מיכל מים מלא, לסוף הכביש. העברתי גם את העגלה אל המיכלים הגדולים על הרכס וגררתי את העגלה הריקה בחזרה למנסרה. וכל זה בחושך וכמוכן באיטיות רבה. בשעה חמש בוקר שכחתי לישון ולכן לא הייתי נוכח בהגיע החברים מחדרה.

עם האיתור של שתי המחסנות ועם הרחבת המשק, הרבשנו כבר בחוסר האדמות ושטחים ראויים לעיבוד. היו לנו כבר 5 טרקטורים וצוות טרקטוריסטים כהלכה. ולכן כשעמדה לפנינו האפשרות של קבלת אדמות נוספות, לא היו ספיקות באם לצאת למר-חבים או לא. יצאנו לא רק למורג - אל-דרוז, כריחוק של כ-15 ק"מ, אלא גם לקחנו על עצמינו לחרוש ולעבד 2000 ד. אדמות לג'ון, דרומית לעפולה. מציאה זו, של שטח נרחב במרחק של 80 ק"מ מהבית, והן מבחינה מסקית והן מבחינה חברתית. והכני מרשה לעצמי לומר שרובם רבים, הן מבחינה מסקית והן מבחינה חברתית. והכני מרשה לעצמי לומר שרובם המוחלט של הבעיות החדשות נפלו בחלקי כדי להיגבק בהם ולפתורם. מדובר פה בעיקר על לג'ון, ואני מקווה שמרכז הפלחה יסלח לי, אם אוסיף לומר שהרפתקאותי במשך ארבע שנים כסגן-מרכז-הפלחה וכמרכז לג'ון בפועל, הוסיפו שערות לבנות לראשי והורידו לפחות עשר שנים משנות חיי. נכון הדבר שלא הייתי הראשון היוצא לג'ון כיעט השלישי. אבל גם נכון שאחרי העונה הראשונה הייתי המיד הראשון לצאת והאחרון לחזור. באביב, בקיץ, בסתיו ובחורף, כדי לחרוש, לדקס ולדשו, לזרוע, לקצור ושוב לחרוש, או סתם להתבטל, להעמיס טרקטורים, מכונות וציוד בבית ולפרקם בשטח ולהיפך, לעבוד ביום או בלילה וגם, לפעמים, ביום ובלילה שלאחריו, לשקוע בבזז עם הטרקטור ולהוציאו, לסלפן הביתה ערב-ערב ולריב או לבקש סובות מחברי קב' יזרעאל, שהיו לנו לעוזרים ולספקים של האוכל, דלק ותיקונים, במידה ואיחר הסנדר או שכונש בכלל לקא מהבית.

רבות הן העלילות והמאורעות אשר עברו על הפלחים בשטח לג'ון. שנה אחת כמחנה אוהלים על יד הקישון, ובשכנות קרובה למכוררת עם דבורים הקיפים למדי, ושנה אחרת, 7 בחוריים וסבתות יפהפיה באותו האוהל ללא כל ריח, והו גמרנו את עבודה זריעת השטח עם הטיפות האחרונות של הדלק, משוט שכרגיל הסנדר לא הגיע. שינה באוהלים בשטח ובחצר של יזרעאל, בנסיעות לכפר יחזקאל הקרובה להצגות סרטים, השתתפות בחתונה משולשת במשק המארח, וכל יום ההמתנה הממושכת לשיחת הסלפון המקוצרת. וזכורני אותו ערב, בו ישבנו ליד השולחן, שעמד בחוץ בין האוהלים, ואכלנו את ארוחת הערב ושוחרנו. והנה בא לקראתנו הסנדר של פלחי קב' מעגן, אשר אף הם עיכדו קרקעות בסביבת ההיא. בקשו ממנו להביא את נשקינו (מובן שהיינו מזויינים כהלכה, בו בזמן שעבדנו במרחק של 3 ק"מ מהגבול הירדני הפתוח), ולנסוע איתם לחפש טרקטורים, שאיחר לחזור מן השדות. היתה זאת הודעה מוצעת, כי לא מעטים היו המקרים של דצח ושוך על ידי מסחנבים במישור לג'ון, וגם אבחנו לא עבדנו בלילות אלא עם הנשק לאידנו. לכן, לקחנו את נשקינו ועלנו

על הסנדר, ונסענו לקראת הסכנה הבלתי ידועה עדיין. אמנם בסופו של דבר לא הרשה לנו הגורל להפגין את מידת גבורתינו, כי פגשנו את הטרקטוריסט הנעלם, כשנסע בשלווה ובשלום בדרכו הביתה, ומסביר שאיחר בגלל קלקול קל במכונה. שבועות מספר קבלנו הוראה מפורשת ממשרת הגבול שיש להמנע ככלל מלעבוד כלילת באותם השפטים.

לילות אחדים אחרי שנקראנו לעזרת מעגן, הייתי בדרכי לקצה השטח, כדי לחל-ליף מקומות עם החבר אשר עבד במשמרת במשך היום. במחצית הדרך נתגלו לי לפתע מספר דמויות, ובהתקרבי אליהם הרגשתי שלפני קבוצה גדולה של ערבים, אשר היו מלוכשים במעילים ארוכים ונושאים כל אחד שק גדול וכבד על שכמם. הם נעו בכיוון עפולה לג'נין, אשר בידון, בשקט ובאיטיות. מתוך סיבה כלשהי לא היה הפעם שום נשק בידי. והיות ומצאתי את עצמי כבר באמצע הכנופיה, לא הייתה לי אפשרות אחרת אלא להתפלל ולחכות. הערבי הקרוב ביותר אלי בירך אותי לשלום, בנימוס רב, והמשיך בדרכו, וכמוהו כל יתר הכנופיה. זמן רב לאחר שנעלמו, כשהייתי שוב מסוגל לחשוב בצורה ברורה, הגעתי למסקנה שנפגשתי במבריהם, אשר, לדעתי, פחדו ממני לא פחות מאשר אני מפניהם.

במשך שנת 1950 התחלנו גם בעבודה בשדות מוגר-אל-דרוז, אשר היו מקודס במעלות הושבי כפר דרוזי אשר בהרי נפתלי. היות ו"דרוז", כפי שהשטח הזה נקרא אזלינו היום, נמצא במרחק קטן, באופן יחסי, מהמשק, לא נתקלנו בקשיים יוצאים מן הכלל בביצוע העבודות העונתיות למיניהם, ופרט למקרים בודדים אינני זוכר דבריהם שכדאי לספר עליהם.

והנה שניים מהם. הראשון, יום בהיר בחודש אביב. אני עומד בקצה השדה ובידי דגל ירוק. בקצה השני, במרחק של קילומטר, מסתובב אוירון, מסוג פייפר, פונה בכיוון אלי, יורד עד שגלגליו כמעט נוגעים בתכונת הרכה והנמוכה, ומכנפיו יורד כמין גשם עדין. הוא מרסס את החיטה במטרה להשמיד את עשבי הבר, אשר יפריעו בגידול התבואה, אם ניתן להם להתפתח. וכרגע זה עולה השמש מאחורי הרי הגולן, והחומר החימי, היורד מן האוירון בערפל סמיך, נהפך בהרף עין למסך צבעוני, המבריק בכל צבעי הקשת. ה"פייפר" יורד לתוך וודי וטס כאילו מתחתי, ואני עדיין מנפנף בדיגלי כבדי לסמן לזרוע את כיוון הסיסה, שניות מספר לפני הגיעו אלי אני רוכץ סמוך לקרקע, כל יגעו בי כנפיו ויורידו לי חלילה את ראשי. פעמים מספר נשנה אותו המשחק, עד אשר הסתיים היסוס השדה.

ובפעם אחרת, בסופו של יום זריעה בהתחלת החורף. יום קר, שבו לא בא משקה חם לפינו מאז השכט בבוקר, עייפים אחרי יום עבודה ארוך ומאבק מתמיד שלא להכנע לרוח הקרה שחדרה דרך כל שכבות הבגדים אשר נאלצנו ללבוש. בהגיענו בחושך לראש פנה, למלאות דלק בסנדר, נכנסנו גם ללגום כוס תה חם אצל גיטל, אך לאתה "סתם" שתינו, אפילו לא תה אנגלי, אלא תה עם רוט ! וכדמה לי שמעולם לא-שתיתי משקה כה טעים, כה מחמם וכה מרענן !

(המשך יבא)

ש=ש=ש=ש=ש=ש=ש

מ פ י ה ט ף .
=====

אביבה : אני כבר יודעת אנגליה ! באנגליה קוראים לשמלה "שמאסה".

- - - - -

חמנה : מהי כבר יהיה לנו כלב ?

אמא : אף פעם.

חמנה (מתחממת) : מילא, יש לנו גילה..

גד (מתערב) : אמא, בפעם הבא שתסעי לצפת תביאי לי כלב, ראיתי שם אחד מאוד נחמד.

.....

דורון בא לחדר בשבת בזמן שמסדרים את הכבסטים.

- מי כאן עושה פיפי ? כל שבוע יש כביסה !

!!!!!!

אמיר הולך הביתה עם אביו. הלוח מראה לו את הערפל שעוטת את הסביבה והבן עונה אחרי אביו : "ערפל". באים לחדר ואבא רוצה להפגין לאמא את תבונת הבן ומתחיל :

- מה ראינו בחוץ ? ...ע...ר....

- א...ר....הרכבת !

בהיותי בשמירה היחידה לי התזמנות לגרד
בארכיון ומצאתי שם כמה מאמרים שנכתבו
לפני הרבה שנים ולא זכו לפרסום בעלון.
בתקופה לתקופה זאת המעלות אשתדל לפרסמם
במסגרת הוצאת העלון בתוך שנה העשור.
העורך.

אמר לי שאני צריך לצאת לשמירה היחידה על לפני המונות מהתקופה הרומנטית
של "העומר", שומרים מזוינים עד לשינייט, רכובים על סוס ערבי דוהר, בשמרט
על איזה ישוב נידח בגליל....

כעת, לאחר שהערבים עזבו את המדינה, מתרכזת השמירה, פה במחנינו בחדרה,
בדברים יותר פרוזאיים מאשר כימים ההם, כאשר ציפו בכל רגע להופעת כנופיה
ערבית מהפרדסים הסמוכים, המהווים הסתר מצוין לכל מסתנן. בכל זאת נשארה בתפ-
קיד מידה מסוימת של מתח, כמו שלא אחרתי לגלות.
ניגשתי לחבר, שהייתי צריך להחליפו, ושאלתי לרשימת המסימות שעלי לבצע.
- קודם כל, הוא פתח, עליך לבקר כל שעה בבתי הילדים.
- טוב, אני מסתכל בכל שעה בבתי הילדים, עניתי.

- ואז, אחה...
- רגע אחד, הפסקתו, מה זאת אומרת שעלי להסתכל בילדים ?
- אחה צריך להנוכח שהם בסדר, כמוכן. כשהם אינם מכוסים, כשהם אוחזים...
- תובנים בזמן שהם ישנים ואם אחה חושב שאינם שוכבים בסדר, ישר אותם,
אחא מכין ?

- אני מבין, אם לא שוכבים בסדר צריך לישר אותם, כן, כן, כמוכן...
- האם אחא מרגיש צורך לחזור על כל מה שאני אומר ? - הוא התחיל כבר להתעצבן -
- זה עוזר לי להיזכר, עניתי.

- טוב, אחא מסתכל....
- כן, כן, אני יודע כבר...
- ואז, בשעה 3 אחא מאכיל את הפרדה, מוריד את כביסת הילדים המתייבשת בחדר
האוכל, מדליק את הפרימוטים במטבח ושם אותם מתחת לסירים... ואז... ואז...
ואם נשאר לך קצת זמן תעשה גם סיבוב במחנה - יש אומרים שנמצאים עוד כמה
ערבים בסביבה והם אוחזים לסחוב מכל הבא ליד...
- אני רואה, - אמרתי ופניתי לחדרי להתלבש, אבל לא בלי לקבל עוד את הרשימת
האנשים להעיר למחרת היום.

מצויד ב"סטן", שקווייתי לא להשתמש בו - אמרו לי שסטן זה קצת מוזר, ואין
לדעת באיזה צד יצאו הכדורים בזמן הירייה - התחלתי יית שמירתי עם סיבוב
במחנה. למולי נפסק הגשם, אבל כל השטח היה מכוסה שלוליות וכוץ. הירה טרם עלה
והיה חושך - איזה אפילה ! אי אפשר היה לראות את השלוליות והתרכוזות במיוחד
כדי לא לדרוך בהן. מצאתי מקום יבש מתחת לעצים ועמדתי כדי להאזין. התיאשתי
מלראות משהוא בחושך מצרים זה והחלטתי לשמור באוזני, אבל לשוא. כל רחשי הלילה
נחרפנו אל אזני. איזה רעש ! הנים יללו ובכו, בקול כמעט אנושי, מסמר שערות;
אפרדעים וצפרים רשרשו וכרכרו אחד לשני. שמע... האם רשרוש זה נגרם על
ידי מסתנן או היתה זו רק איזו חיה הזוחלת בין השיחים ? דפיקה חזקה נשמעה
מכיוון האדווה, מלווה רשרוש שרשרות - זה בודאי הפרדה. הלכתי בכל זאת לבדוק,
הלזה קידם אותי בנעירת שמחה - לא, עוד לא, השעה טרם שלוש !

חזרתי על עקבותי ופניתי לביקורי הראשון בבית הילדים. הדלקתי את האור
על המרפסת ופתחתי את הדלת הראשונה. היו ארבע מיטות בחדר, ועליהם דמויות
ישנות - האם אלה השוכבים שבמשך היום היו כה פעילים ? הרי הם נראים כה
שקטים ושלווים. כמה יש ? אחד... שניים... שלושה... מה עם המיטה הרביעית ? האם
היא ריקה ? לא רואים כל ראש כולס מעל לשמיכות. ניגשתי בלאט ושמעתי נשימה
קלה. אלוהים בשמים ! הוא ייחנק, חשכתי לתומי. בעדינות הורדתי את השמיכה וג-
ליתי ראש בלונדיני. פתאום מופיעה גם יד קטנה ומחזירה את השמיכה מעל לראש.
נו, מה אתם אומרים, הורדתי שוב את השמיכה. ואז ה"תכשיט" התחיל למלמל ופחדתי
שהוא יתעורר. מה אתם הייתם עושים במקומי ?

- שש... שש... אמרתי, וכנראה שזה עזר - זחלתי לעבר הדלת בעדינות, והסתכלתי
שוב מסביב לחדר לפני צאתי : רק שלושה ראשים בלויים !
נכנעתי - בדיעבד, אמרתי לעצמי, בידעי : נוצחתי. היכו לי דברים חשובים
יותר. הילדים בחדר השני היו צעירים יותר וזקוקים על כן לטיפול רב יותר
(הייתי כבר מומחה !). מנחתי את הדלת. אחת, שניים... הודה לאל, רואים 4 ראשים !
הממ... הכל נראה בסדר. תצא מהר לפני שיקרא משהוא. לאט לאט, רגע אחד, שם בפי-
נה רואים רק טפה מהראש, האם זה מספיק לנשוט ? למה לא ? הלילות קרים והם
אוחזים להתחפר בשמיכות. טוב - נשאיר אותם לחלומותיהם.

עברתי לחדר השלישי - חמישה ילדים קצת יותר מבוגרים ישנו שם. הכל בסדר
פרט לילד אחד, שכנראה לא אהב לישון לאורך המיטה. הוא היה מונח לרוחק, כשראשו
נדחק לצידו המיטה. צריך ליישרו! בסיתי לעשות זאת אבל היה זה יותר מסובך
מאשר חשבתי, והתערבבו שמיכה, סדין וילד עד שלבסוף הוא התעורר והתחיל לצעוק
אבא! אבא! בכיו העיר את יתר ילדי החדר, שהדהד מצעקות "אבא" "אמא" - רצייתי
לברוח ולתחיש תגבורת אבל לא רצייתי להיראות כפחדן - ישרתי את כלי המיטה,
בסיתי את הילד ונסיתי להרדים אותו בשירה - לא יכולתי בשום אופן להיזכר
באיזה שיר ערש והתחלתי ב"וולגה, וולגה" ואחר כך שרתי "כאח מנוחה..." - כל
מאמצי עלו בתוהו והיללות התגברו, לקחתי את רגלי וברחתי החוצה, וראה זה פלא,
תיכף נשתקקו!

כדי להירגע עשיתי סיבוב נוסף במחנה - הייתי מבקר להפגש עם כנופיה ערבית מאשר להכנס שוב לבית הילדים.

גם כשהייתי עוד די רחוק משם הרגישה היא כי, ושמעתי אותה נותרת משמחה.

הוא את אף לא ישנה ? כנראה שלא - אף לא יכולתי לתפוס אותה - כמה פעמי במשך הלילה הייתי מנסה להתגנב אליה, לפי מיטב שיטת ה"קומנדו", וכל פעם הייתה מגלה אותי עוד הרבה זמן לפני הגיעתי לאורוה. - להאכיל בהמה זהו תענוג ממדינה ראשונה (פרט להאכלה עצמית, כמוכר), איזה טיפוס, באיזה תיאבון היא מתנפלת ואיזה סימפוזיה שלווה את הארוחה ! פשוט מעורר תיעבון ! נשארתי אצלה מעט והמשכתי בדרכי.

פחאט, רעט מכיוון גוט האדיות, ביז היילדיט | רצתי לשם - ילד בוכה - איום
לשמוע ילד בוכה בלילה, זה פשוט חודר לעצמות. נכנסתי, לחדר ומצאתי, המסכנה,
בוכה מרות. בתי שלושה שבועות, בהקטנה, עדינה - לא ידעתי מה לעשות, ובסיתי את
שיטת ה"ש...ש...ש", כל מאמצי לא עזרו, והתחלתי להזיע. שש...שש...שש... בשום
אופן לא יכולתי לגלות את סיבת הבכי. ולא נשארה לי ברירה אלא לקרוא לחברה
ממסורת הבוקר במטבח. הייתי בין כך צריך להעיר אותה (בעוד שעה ...).
היא נכנסה לחדר עם פנים שקשה לשכחם, התכופפה מעל לעריסה ואמרה: היא
רטובה - והתחילה לצאת.

הה... חכי רגע, התחלתי, מה את ממחרת? מה צריך לעשות?
- תחליף אותה מחר, עכנה, בנסותה להביע לדלת.
- בטום פנים לא, צעקתי, וזנקתי לפניה החוצה, לחושך - החושך השקט והנעים.

949) .7 317

לעמאל כ. (סיד)

בחדרו למשק בתוס שירותו בצה"ל

• ברכות

י נ ק ל י ז ס .

בזמן האימונים במילואים נשמעה השאלה האחרונה :
—אם המכה מהרובה מקבלים לפני או אחרי הירייה ?

הוא ראה סרט צרפתי בעיר ומתאונן :
- הוא בכלל לא היה פונוגרפי !

• • • • •